AUGUSTINUS
Admont, Mitte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26830
Copyright: Admont, Benediktinerstift

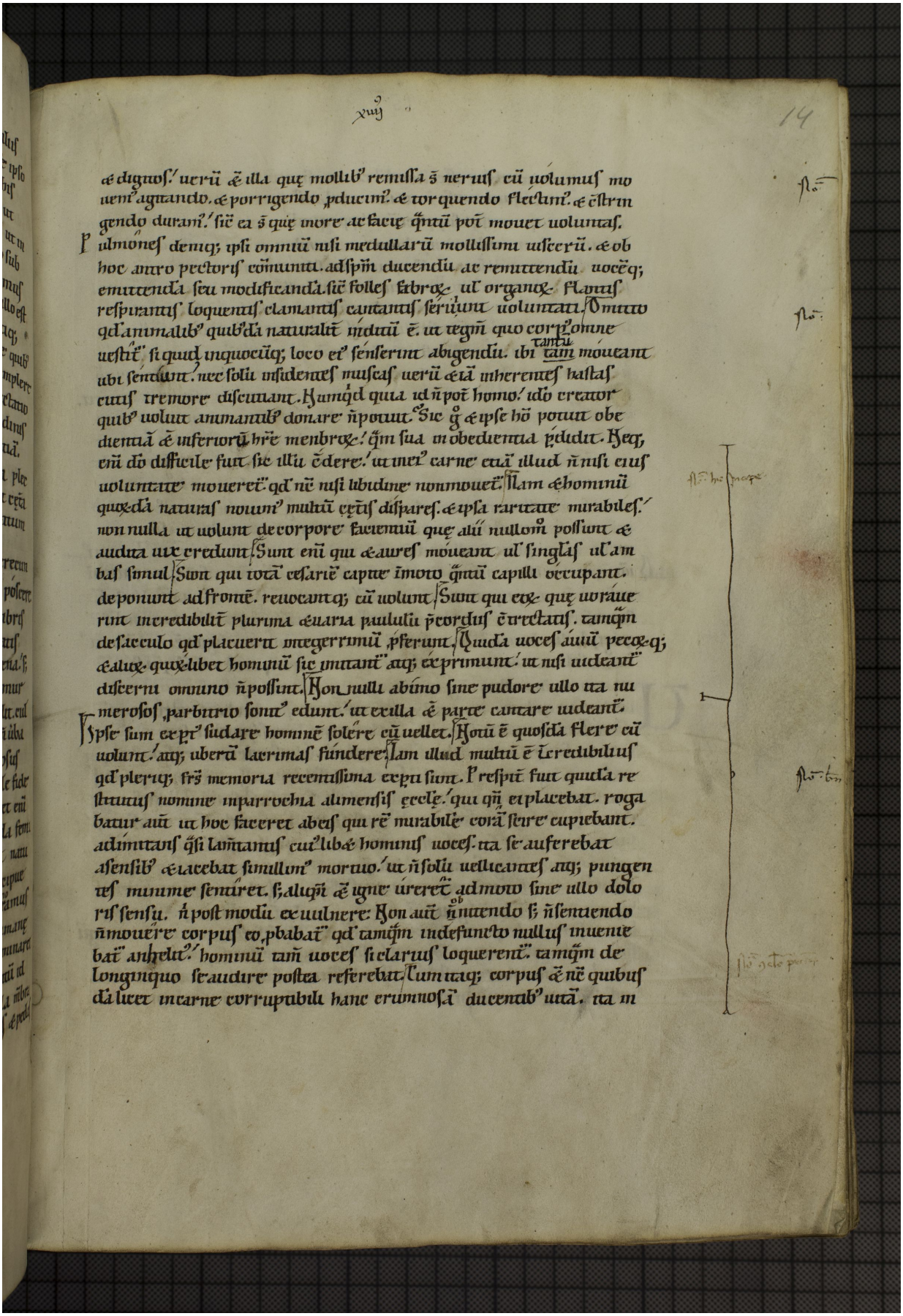

xuij

14

ę dignos. uerũ ę illa quę mollib' remissa s̄ nerus cũ uolumus mo
uem' agitando. ę porrigendo ꝓducim'. ę torquendo flectim'. ę cõstrin
gendo duram'. sic ea s̄ quę more ac facie q̃ntũ pot̃ mouet uoluntas.
Pulmones denq; ipsi omniũ nisi medullarũ mollissimi uisceriũ. ę ob
hoc antro pectoris cõmunitu. adspiĩ ducendũ ac remittendũ uocęq;
emittendã seu modificandã. sicĩ folles fabroq; uel organoq. flatus
respiratus loquentis clamantis cantantis seruiunt uoluntati. Omitto
qd animalib' quib'dã naturalit̃ indutũ ē. ut tegmĩ quo corp' omne
uestit̃. si quid inquocũq; loco et' senserint abigendũ. ibi tantũ mouean̄t
ubi sentiunt. nec solũ insidentes muscas uerũ ęiã inherentes hastas
earũ tremore discutiant. Iamq; quia id ñ pot̃ homo. idũ creator
quib' uolunt animantib' donare ñ potuit. Sic ꝯ ęipse hõ potuit obe
dientiã ę inferiorũ hrĕ membroq. q̃m sua inobedientia p̃didit. Hęc,
enĩ dõ difficile fuit sic illiu ĕdere. ut mer' carne eiã illud ñ nisi eius
uoluntate moueret̃ qd nĕ nisi libidine nonmouet̃. Iam ę hominũ
quoq; dã naturas nouim' multũ ęq̃tis dispares. ę ipsa raritate mirabiles.
non nulla ut uolunt de corpore faciemũ quę aliũ nullom̃ possunt ę
audita uix credunt. Sunt enĩ qui ę aures moueant uel singlas uel am
bas simul. Sunt qui tota cesariĕ capite ĩmoto q̃ntũ capilli occupant.
deponunt ad fronĕ. reuocantq; cũ uolunt. Sunt qui eoq; quę uoráue
runt incredibilit̃ plurima ęuaria pululiu p̃cordius ĕ tractatus. tamq̃m
de sęculo qd placuerit integerrimũ p̃ferunt. Quida uoces auiũ pecoq;q;
ęaliq; quoq; libet hominũ sic imitant̃ atq; ęexprimunt. ut nisi uideant̃
discerni omnino ñ possint. Non nulli abino sine pudore ullo ita nu
merosos parbitrio sonit' edunt. ut ex illa ę parte cantare uideant̃.
Ipse sum ęxpt' sudare hominĕ solere cũ uellet. Non ĕ quosdã flere cũ
uolunt. atq; uberã lacrimas fundere. Iam illud multũ ē incredibilius
qd plerq; frs̄ memoria recentissima ęxpti sunt. P' respit̃ fuit quida re
structus nomine inparrochia alimensis ęcclę. qui q̃n̄ ei placebat. roga
batur aut̃ ut hoc faceret abeat qui rĕ mirabilĕ eorã seire cupiebant.
admirans q̃si lamentans cui' libę hominis uoces. ita se auferebat
a sensib' ęiacebat simillim' mortuo. ut ñ solũ uellicantes atq; pungen
tes minime sentiret. s̄; aliq̃i ę igne ureret̃ admoto sine ullo dolo
ris sensu. ñ post modũ ęx uulnere. Non aut̃ ob ñ intendo s̄; ñ sentiendo
ñ mouere corpus eo pbabat̃ qd tamq̃m indefuncto nullus inuenie
bat̃ anhelit'. hominũ tam̃ uoces si clarius loquerent̃. tamq̃m de
longinquo se audire postea referebat. Iumtaq; corpus ę nĕ quibus
da licet in carne corruptibili hanc erumnosã ducentib' uitã. ita m